

ת"פ 884/08/14 - מדינת ישראל נגד מ' א' ס'

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

11 ספטמבר 2015

ת"פ 884-08-14 מדינת ישראל נ' ס'

לפני כב' השופטת תרצה שחם קינן

מדינת ישראל

המאשימה

נגד

מ' א' ס'

הנאשם

ב"כ המאשימה - עו"ד

ב"כ הנאשם - עו"ד הלבני

הנאשם בעצמו

[פרוטוקול הושמט]

הכרעת דין

החלטתי לזכות את הנאשם.

כתב האישום ותשובת הנאשם לאישום

1. נגד הנאשם הוגש כתב אישום המייחס לו עבירות של איומים ותקיפה. על פי הנטען בכתב האישום, בעת שישבו המתלוננים על שפת הים, החל הנאשם לצלם אותם. בהמשך, ניגש הנאשם אל המתלוננים קילל אותם, אמר למתלוננת תוך שנופף באצבעו "א' אוהבת זין גדול והיא בת זונה" וכן איים עליה באומרו כי ירצח אותה, יחפש אותה ולא יניח לה. כמו כן איים הנאשם על המתלונן ואמר לו כי יש לו חשבון איתו ובהמשך היכה באגרופו בעורפו של המתלונן.

פרשת התביעה

2. המתלוננת העידה וסיפרה כי הייתה נשואה לנאשם מספר חודשים. כחצי שנה לאחר הגירושים ישבה על שפת הים בשבת בצהריים, עם חבריה ועם ילדיהם. בשלב מסוים אמר לה אחד החברים כי הבחין בנאשם, כשהוא עם

אדם נוסף המצלם אותם. כשהסתובבה, הבחינה באדם המוסר לידיו של הנאשם מצלמה ולאחר מכן ראתה את הנאשם מנסה להסתתר מאחורי כיסא. כשהבחין בה, קם, הגיע לכיוון מעגל היושבים אמר שלום לחלק מהאנשים, החל לצלם אותה ואמר "א' זונה, א' רוצה כל יום זין גדול. א' זה זין". בהמשך אמרה העדה "ואז הוא הגיע לו', קילל אותו אגרף את ידו ונתן לו מכה מאחורי הראש. הוא אמר לו': "אתה בן זונה אתה אוכל אצלי כל יום". לאחר שביקש ב"כ המאשימה לרענן את זיכרונה של העדה, המשיכה ואמרה כי הנאשם אמר לו' "אתה בן זונה. אתה בא לבית שלי ואוכל כל יום אוכל. אתה לוקח לי את א'" ואז הוא שם לו חבטה בראש, ואז הוא אמר לי: "אני אחפש אותך וארצח אותך. אני לא אניח לך. אני אחפש אותך". הוא איים על ו' ואמר לו שהוא יחפש אותו. אני לא כ"כ זוכרת". לדברי המתלוננת לאחר שחבט הנאשם במתלון "היו שני מאבטחים בים. קמה חברה אליהם, בשם ריקי, ואני חושבת זהם ראו שהוא נותן לו מכה. הם זימנו ניידת"

3. בחקירתה הנגדית אמרה המתלוננת כי מאז המקרה לא היה לה כל קשר עם הנאשם. לדבריה ישב המתלון מימינה. בהמשך אמרה "אחרי שהוא עבר את מעגל האנשים, הגיע לו', אמר לו "בן זונה, אתה מגיע אליי הביתה", ובסוף היכה אותו וזעזוע אותו. אמר לו "אתה לקחת את האשה שלי".

4. המתלון העיד ואמר כי היה בקשרי ידידות עם המתלוננת. לדבריו כינה בהודעתו במשטרה את המתלוננת "חברה", אך התכוון לומר ידידה טובה. המתלון סיפר כי ביום המקרה, בעת שישב עם המתלוננת ועם חברה על שפת הים, הגיע הנאשם ואמר "א' זונה. א' אהבת זין גדול. א' אהבת הרבה זין". עוד אמר כי הנאשם הפנה כלפי המתלוננת אצבע מאשימה ואמר לה בפנים זועפות כי ירצח אותה. בהמשך אמר המתלון כי "לאחר מכן ראיתי שהוא מפטרל סביבי, ולפני כן הוא אמר לי "אתה בן זונה אתה מזיין את א'. אתה בן זונה". היו שם ילדים קטנים, קצת בוגרים. איך האיש הזה לא מתבייש. הוא בא מאחורי ונתן לי אגרוף בעורף. מהמכה נפלתי הצידה. אחד החברים שהיו שם עזר לי לקום". המתלון מסר כי יומיים לאחר מכן פנה לרופא וסיפר לו כי סובל מכאבי ראש.

5. כששאלה ב"כ הנאשם את המתלון מדוע אמר בחקירה "כמעט נפלתי" ואילו בבית המשפט אמר "נפלתי", השיב המתלון כי נפל הצידה "אני לא יודע אם זו נפילה לגמרי או לא". המתלון אישר כי פנה לפקח, שהיה במקום. לשאלה אם היה בקשר רומנטי עם המתלוננת, השיב המתלון בשלילה, ושאל את ב"כ הנאשם "למה את נכנסת לזה?". לדברי המתלון לא ביקר כלל אצל הנאשם, למעט פעם או פעמיים. לשאלת ביהמ"ש, מדוע אמר לו הנאשם כי הוא בא אליו כל יום, השיב המתלון כי לא שמע את הנאשם אומר את הדברים.

הודעת הנאשם במשטרה

6. בהודעתו במשטרה אמר הנאשם כי לא איים על המתלוננים ולא תקף את המתלון, אם כי אמר "אני רק דיברתי עם ו', ואז החברים שלו הפרידו בינינו". לשאלה מדוע שתעליל עליו המתלוננת ותאמר כי איים

עליה, השיב כי המתלוננת רוצה שיישלח למאסר. הנאשם הודה כי צילם את השניים ואמר כי עשה כן על מנת להראות תמונות של ו' ושל א' לחברות של ו'.

דו"ח העימות

7. בעימות, שנערך בין הנאשם לבין המתלונן, אמר המתלונן כי הנאשם קילל אותם, איים על המתלוננת ואמר שיהרוג אותה ובהמשך, הגיע מאחוריו והיכה בו באגרופו.

8. הנאשם השיב כי הכל שקר וכי השניים רוצים לתבוע אותו על מנת לקבל פיצוי כספי.

מזכר

9. במזכר, שהוגש בהסכמה, צוין כי החוקר התקשר לעדה ריקי, על מנת לזמנה למסור עדות, אך זו טענה כי לא ראתה כלום וכי אינה מוכנה להתערב.

עדוּתו של הנאשם בבית המשפט

10. הנאשם אישר כי צילם את השניים ואמר כי עשה כן על מנת להוכיח שו' היה ביחד עם אשתו, כדי להראות זאת לחברים. הנאשם הכחיש כי היכה את המתלונן. לדבריו מבקשים השניים לקבל ממנו כספים. הנאשם סיפר כי ביום המקרה היה בחוף הים עם אחיינו וכי אכן צילם את השניים.

11. בחקירתו הנגדית אמר הנאשם כי המתלונן הגיע לביתו לא אחת וכי למרות שלא חש טינה כלפי המתלוננת, חש כאב כשנפרד ממנה. הנאשם אישר כי חש פגוע כשהבין שו' (המתלונן) "לקח" את אשתו והביע את דעתו בפני המתלונן ואמר לו שזה "לא יפה שהוא הולך עם א'". הנאשם אישר כי צילם את השניים ואמר שביקש להוכיח, באמצעות התמונות, כי בין המתלוננים היה קשר רומנטי.

סיכומי ב"כ הצדדים בתמצית

12. ב"כ המאשימה הזהיר את הנאשם מפני האפשרות כי יורשע בעבירה על חוק הגנת הפרטיות. בסיכומי ביקש הוא להעדיף את עדותם של שני המתלוננים על פני זו של הנאשם. לדבריו ניתן למצוא חיזוק לגרסת המתלוננים בהודעתו של הנאשם אשר קשר עצמו לאירוע.

13. לדברי הסניגורית יש להתייחס לעדותם של שני המתלוננים כאל גרסה אחת, אשר למולה יש לבחון את עדותו

של הנאשם. לטענתה היו שתי העדויות מגמתיות. ב"כ הנאשם סבורה כי התעודה הרפואית אשר הוגשה על ידי המתלונן, מלמדת על כך כי המתלונן ביקש להעצים את התלונה. עוד הפנתה ב"כ הנאשם לסתירות בעדותו של המתלונן.

דין והכרעה

14. לאחר ששמעתי את העדים ועיינתי במסמכים אשר הוגשו לתיק, נותר בליבי ספק בדבר אשמתו של הנאשם.
15. בכתב האישום נטען כי הנאשם איים על כל אחד מהמתלוננים ותקף את המתלונן (ו') בעת שהשניים ישבו בחבורה על חוף הים.
16. למקרה היו עדים נוספים. מדברי המתלוננים עולה כי ישבו בחברת חבריה של המתלוננת, עם זאת איש מהחברים לא מצא לנכון למסור הודעה במשטרה וזאת למרות שהחוקרים ביקשו לזמן את חלקם לחקירה.
17. במהלך הדיון עלה כי תקופה קצרה לפני האירוע התגרשו הנאשם והמתלוננת, ומסתבר כי הנאשם חשד כי בין השניים מתקיים קשר רומנטי. לדבריו חרף העובדה שהיה גרוש מהמתלוננת, נפגע הוא מהעובדה שהמתלונן, אשר לטענתו נהג לפקוד את ביתו לעיתים קרובות, "לקח" את אשתו.
18. המתלוננים הכחישו מכל וכל קיומו של קשר רומנטי ביניהם, עם זאת מקובלת עלי הערתה של ב"כ הנאשם לפיה המתלונן בהודעתו במשטרה כינה את המתלוננת "חברה", תיאור אותו מיהר לתקן עם תחילת עדותו לפני.
19. עדותה של המתלוננת הייתה מגמתית והתרשמתי כי הגזימה בתיאור ההתרחשות שאירעה על שפת הים. המתלוננת לא זכרה לספר כי הנאשם איים עליה, אלא רק לאחר שעיינה בהודעה אותה מסרה במשטרה. עם זאת חזרה היא מספר פעמים על הטענה לפיה דיבר אליה הנאשם בגסות, ואף תיארה את תחושת ההשפלה אותה חשה. המתלוננת זכרה לספר, הן בחקירתה הראשית והן בחקירתה הנגדית כי הנאשם אמר למתלונן **"אתה בן זונה, אתה בא לבית שלי ואוכל כל יום אוכל אתה לוקח לי את א"** אך כאמור לא זכרה כלל כי הנאשם איים עליה, אלא לאחר שעיינה בהודעתה במשטרה.
20. דבריה אלה של המתלוננת מתיישבים דווקא עם עדותו של הנאשם, לפיה חש פגוע מהקשר בין שני המתלוננים, בפרט שלטענתו נהג המתלונן להתארח בביתו.
21. בחקירתו הנגדית השיב המתלונן לב"כ הנאשם ואמר כי היה בביתו של הנאשם פעם או פעמיים. כשהתבקש להתייחס לדבריה של המתלוננת לפיהם אמר הנאשם במקום כי המתלונן נהג להגיע לביתו מדי יום השיב המתלונן כי לא שמע כלל את דבריו אלה של הנאשם, וזאת בניגוד למתלוננת שזכרה היטב את הדברים.

22. בכל הנוגע לעבירת התקיפה שונה תיאורה של המתלוננת את המקרה, מתיאורו של המתלון. לדברי שני המתלוננים, לאחר שהבחינו בנאשם המצלם את המתלוננת, הגיע הנאשם לקבוצת האנשים עימם ישבו המתלוננים. השניים סיפרו כי הנאשם דיבר בגסות רבה על אודות המתלוננת. בתיאורה את האירוע אמרה המתלוננת, בעמ' 5 ש' 18 "אז הוא הגיע לו', קילל אותי, אגרף את ידו ונתן לו מכה מאחורי הראש. הוא אמר לו' "אתה בן זונה. אתה בא לבית שלי ואוכל כל יום אוכל. אתה לוקח לי את א'" ואז הוא שם לו חבטה בראש". בחקירתה הנגדית חזרה המתלוננת ואמרה כי המתלון ישב מימינה, וכי הנאשם "עשה סיבוב במעגל האנשים והגיע לו'... אחרי שהוא עבר את מעגל האנשים הגיע לו', אמר לו "בן זונה. אתה מגיע אליי הביתה" ובסוף היכה אותו וזעזע אותו. אמר לו "אתה לקחת את האשה שלי".

המתלון בעדותו לפניו סיפר בעמ' 7 ש' 16, ואמר "הוא בא מאחורי ונתן לי אגרוף בעורף".

23. המתלון סיפר בעדותו כי כתוצאה מהמכה נפל הצידה וכי חברים שהיו במקום עזרו לו לקום. בחקירתה הראשית סיפרה המתלוננת כי הנאשם היכה בראשו של המתלון אך לא אמרה כי המתלון נפל כתוצאה מהמכה ולא סיפרה כי חברים סייעו למתלון לקום לאחר המכה. בחקירתה הנגדית אמרה המתלוננת כי הנאשם היכה את המתלון וזעזע אותו. בחקירתו הנגדית נשאל המתלון מדוע לא סיפר בהודעתו במשטרה כי נפל, השיב "נפילתי הצידה. אני לא יודע אם זו נפילה לגמרי או לא". כשביקשה ב"כ הנאשם לברר האם נפל אם לאו, השיב המתלון "אני נפילתי הצידה. חבר עזר לי להתרומם. זה ברור שנפילתי".

24. לדברי המתלון פנה, יומיים לאחר המקרה, לרופא. התעודה הרפואית שהוגשה ממנה עולה כי לא נמצאו כל ממצאים, למעט רגישות, מחזקת לטעמי את המסקנה כי המתלון ביקש להעצים את התלונה.

25. הנאשם בעדותו סיפר כי צילם את השניים כדי להוכיח שהמתלון היה ביחד עם אשתו. לדבריו לא היכה את המתלון ולא איים על השניים. לטענתו רקמו השניים מזימה להעליל עליו עלילה על מנת לתבוע ממנו פיצוי.

הנאשם הודה כי חש פגוע כשהסתבר לו שהמתלון בקשר עם המתלוננת, אף כי למעשה הנאשם גרוש מהמתלוננת וכפי שתיאר בעמ' 14 ש' 3 "אבל זה כאב לי. גבר שבא אליי הביתה ואכל אצלי בבית, כאב לי שהוא לקח את אשתי גם".

26. לשאלה מדוע אמר בחקירה במשטרה כי צילם את השניים על מנת להראות את התמונות לחברות של ו', השיב הנאשם כי אינו מכיר את החברות של ו'. לעניין זה, לא מן הנמנע כי נפלה טעות ברישום ההודעה או בתרגום ההודעה מצרפתית לעברית. אף בעדותו בפניו אמר הנאשם כי צילם את התמונות על מנת להוכיח לחברים שהמתלון נמצא בקשר רומנטי עם המתלוננת, ואני סבורה כי בעניין זה לא הייתה עדותו לפני שונה מזו שמסר במשטרה.

27. בסיכומיו ביקש ב"כ המאשימה לראות בדבריו של הנאשם במשטרה, לפיהם חבריו של המתלון הפרידו ביניהם, כתומכים בגרסת המתלוננים. מקובל עלי הסברו של הנאשם לפיו התכוון לומר כי החברים ביקשו

להרגיע אותו. המתלוננת בעדותה לא תיארה כלל מצב דברים בו הפרידו חברים בין הנאשם לבין המתלונן. אמנם המתלונן אמר כי חברים התערבו, אך אף המתלונן עצמו לא סיפר כי חברים הפרידו בינו לבין הנאשם, אלא רק אמר כי חבר עזר לו לקום, לאחר שנפל.

28. מעדותם של המתלוננים ושל הנאשם עצמו ניתן להבין כי האווירה במהלך האירוע הייתה טעונה וכי הוחלפו בין הצדדים דברים שנאמרו בלהט. אני נוטה להאמין כי הנאשם דיבר בגסות בעת שהתקרב למתלוננים עם זאת, נוכח הסתירות בין עדותו של המתלונן לבין זו של המתלוננת ונוכח הסתירות בין עדותו של המתלונן בבית המשפט לבין הודעתו במשטרה נותר קושי לקבוע על סמך עדויות המתלוננים ממצאים שיפוטניים.

29. ב"כ המאשימה הזהיר את הנאשם כי עליו להתגונן מפני הרשעה בעבירה על חוק הגנת הפרטיות, התשמ"א-1981 (להלן: "חוק הגנת הפרטיות"). סעיף 2 לחוק הגנת הפרטיות קובע, בין היתר, כי פגיעה בפרטיות היא אחת מאלה:

(1) **בילוש או התחקות אחרי אדם, העלולים להטרידו, או הטרדה אחרת;**

(2) **האזנה האסורה על פי חוק;**

(3) **צילום אדם כשהוא ברשות היחיד;**

(4)

30. לטענת המתלוננים צילם אותם הנאשם, אך זאת בהיותם ברשות הרבים ולא ברשות היחיד. לא הוכח ואף לא נטען כי הנאשם בלש או התחקה אחרי השניים באופן העלול להטרידם אלא רק כי צילם אותם בהיותם על חוף הים. אשר על כן לא מצאתי מקום לבחון לעשות שימוש בסמכותי לפי סעיף 184 לחסד"פ ולהרשיע את הנאשם בעבירה על חוק הגנת הפרטיות, אשר לא יוחסה לו בכתב האישום.

31. לאור כל האמור החלטתי לזכות את הנאשם מחמת הספק.

ניתנה והודעה היום כ"ז אלול תשע"ה, 11/09/2015 במעמד הנוכחים.

תרצה שחם קינן, שופטת